

DE ONDERGANG

STELLA GRAY

— DE —
ONDERGANG

STELLA GRAY

De ondergang
is een uitgave van
Dutch Venture Publishing

Copyright © 2022 Dutch Venture Publishing
Auteur: Stella Gray
Oorspronkelijke titel: *The Ruin*

Omslagontwerp: Stella Gray
Vertaling uit het Engels: Stevie Martens
Tekstredactie: Marieke Veringa

Eerste uitgave september 2022
NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

— LUKA —

PROLOOG

‘DUS, VERTEL ME OVER MONICA SHORE.’ GUY KIJKT ME GEÏNTERESSEERD AAN VANAF DE ANDERE KANT VAN DE TAFEL.

We zijn in mijn favoriete sportbar in de South Side van Chicago en nadat we hebben gepraat over de beste lokale pizzeria’s, honkbal en DRM’s meest veelbelovende nieuwe gezichten (en we het grootste deel van de pizza hebben verorberd) is het reclamehoofd van Maxilene zichtbaar ontspannen. Hij heeft zelfs zijn stropdas afgedaan.

‘Monica. Juist. Nou, zoals je weet, is ze een veteraan in de industrie,’ zeg ik voorzichtig. ‘Ze is zeker professioneel en gemakkelijk herkenbaar, maar waarschijnlijk niet het ‘frisse gezicht’ waar je op dit moment naar op zoek bent, in tegenstelling tot Brooklyn...’

‘Ik begrijp wat je bedoelt,’ zegt hij, en hij neemt nog een slok van zijn biertje, een Goose Island IPA. ‘Maar er valt iets te zeggen voor zo’n lange carrière. De meeste modellen zijn na een jaar of twee oud nieuws, maar Monica is een blijvertje. Ik vraag me bijna af of een make-over – een volledige make-over van Maxilene – haar én ons in één keer in de schijnwerpers kan zetten. Snap je? De boodschap is dat onze cosmetische middelen je kunnen opfrissen, als een... als een nieuwe start. Je bent nog steeds dezelfde persoon, maar nu ben je opgeknapt.’

Ik merk dat Guy opgewonden raakt van deze nieuwe manier

van denken, en ik weet dat ik er alles aan moet doen om hem daarvan af te brengen. Het doel is dat Brooklyn, mijn vrouw, het nieuwe gezicht van Maxilene wordt. Deze campagne is al jaren haar droom, en behalve dat het haar een begrip maakt, is het precies de carrièrestap waardoor ze mee gaat doen met de grote jongens. Bovendien is Monica Brooklyns grootste concurrent. Zij kan het gezicht van deze campagne niet worden.

Hij voegt eraan toe: 'Ik moet zeggen dat het een schok was om te horen dat Monica Elite Image heeft verlaten. Ze heeft daar iets van zeven jaar gewerkt?'

'Zo ongeveer,' geef ik toe. 'Maar ze was toe aan een verandering.' Ik maak van de gelegenheid gebruik om weer over Brooklyn te beginnen. 'En dat is precies waar DRM voor staat, zoals we hebben besproken. Zorgen voor grote veranderingen, de boel opschudden, de industrie ontwrichten. Dat is de voornaamste reden waarom we de afdeling Curves gelanceerd hebben en modellen als Brooklyn een contract hebben laten tekenen...'

'Zeker,' stemt Guy in, terwijl hij naar het laatste stuk pizza kijkt, dat op het midden van de tafel ligt. 'Vind je het erg als ik het laatste stuk neem?'

'Nee hoor, ga je gang.'

Hij pakt het stuk op en neemt een enorme hap, waarna hij grijnst met zijn mond vol worst en kaas. Ik glimlach terug, maar ik ben gespannen. Het afgelopen halfuur heb ik Brooklyn de hemel in geprezen om Guy ervan te overtuigen dat zij het perfecte model is voor de nieuwe campagne van Maxilene. Zijn plotselinge interesse in Monica heeft me volledig overrompeld.

'Luister, Brooklyn is een gedoodverfde winnaar,' zegt hij, en ik ontspan me een beetje.

'Dat is geweldig om te horen,' zeg ik tegen hem.

Hij gaat verder: 'Maar ik moet over een paar dagen terug naar mijn bazen en ze verschillende opties voorleggen. Het gaat niet alleen om wat ik wil, weet je. En ik ga die andere vrouw met de

rolschaatsen zeker ook noemen. Tessa was haar naam, toch? Haar ook.'

'Natuurlijk.' Van wat ik begrepen heb, heeft hij al voor Brooklyn gekozen. Hij moet alleen een aantal modellen voorleggen aan zijn bazen bij Maxilene, zodat ze het gevoel hebben dat ze hun eigen keuzes maken.

Hij haalt zijn schouders op en lijkt tevreden met zichzelf. 'Maar nog even over Monica. Gewoon hypothetisch, en gezien het feit dat ze een iconische status heeft in de modellenwereld, zou zij het gezicht van deze campagne kunnen worden? Ik moet dit immers aan de hoge pieten presenteren, hè?'

Verdomme, hij is goed.

Ik druk mijn vingers tegen elkaar en denk erover na. 'Nou, Monica is het perfecte voorbeeld van een klassieke schoonheid. Daarom is ze ook een blijvertje, zoals je eerder zei. Haar gezicht alleen al is een merk op zich. Maar tegelijkertijd is het statisch. Hoe je haar ook stylet, ze straalt in elke shoot hetzelfde uit. Die oude Hollywood glamour. Niet dat ik klaag.'

Hij lacht en ik bedenk hoe ik het beste kan formuleren wat ik wil zeggen.

'Als ik kijk naar wat je me verteld hebt, Guy, weet ik niet zeker of dat is wat deze campagne nodig heeft. Maxilene zou veel verder komen met een in het oog springende, natuurlijke schoonheid. Het type dat met een vingerknip van een sexy droomvrouw in de girl next door kan veranderen. Het type dat de hele doelgroep aanspreekt.'

Guy knikt. 'Ik begrijp wat je bedoelt. En Brooklyn is dat allemaal.'

'Precies.' Mijn vrouw is het volledige plaatje, dankzij mijn zorgvuldige bemoeienis met haar fotoshoots. Ze heeft het nooit leuk gevonden, maar nu zou het zijn vruchten wel eens kunnen afwerpen.

Hij trekt zijn wenkbrauwen op en drukt zijn vingers tegen

elkaar, mijn bewegingen een beetje imiterend. Ik hoop dat dat een goed teken is. 'Ik ben het met je eens dat we iemand nodig hebben die soepel kan meegaan met de veranderingen die de campagne met zich meebrengt. Iemand die een andere uitstraling heeft op ieder billboard en elk evenement waar we haar naartoe sturen. Als een kameleon die zich kan aanpassen aan de look die we nodig hebben.'

Ik hef mijn glas bier naar hem op om te toosten. 'Je hebt Brooklyns portfolio gezien. Heb je ooit zo'n veelzijdig gezicht gezien? Ze is perfect voor deze campagne.' Ik wil niet te veel aandringen, maar Brooklyn is echt het beste model dat DRM voor deze specifieke klus te bieden heeft.

Guy veegt zijn mond af en knikt. 'We zijn het met elkaar eens,' zegt hij, en ik voel me bemoedigd door de tevreden glinstering in zijn ogen. 'Je bent duidelijk gepassioneerd over dit project, Luka, en ik waardeer alles wat je me hebt verteld. Dat is precies de reden waarom deze campagne naar Danica Rose Management gaat. Ik ga altijd op mijn gevoel af en mijn gevoel zegt DRM.'

Mijn hart maakt een sprongetje. 'Ik ben blij om dat te horen, Guy.'

De ober komt op dat moment langs met onze rekening. Guy reikt naar zijn portemonnee, maar ik wuif hem weg en zeg tegen hem dat ik wel betaal, waarna ik mijn creditcard aan de ober geef.

'Luister,' zegt Guy, 'ik moet gaan, maar ik ga deze week terug naar LA om met het team te vergaderen en ik weet zeker dat je heel blij gaat zijn met onze beslissing. Bedankt voor de lunch en het gesprek. Ik hou je op de hoogte.'

'Geen dank, gast.'

Hij steekt zijn hand grijzend uit en ik schud hem. Ik twijfel er niet aan dat deze campagne naar Brooklyn gaat.'

— LUKA —

HOOFDSTUK 1

BROOKLYN IS WOEDEND AAN HET INPAKKEN. ZE STORMT door het penthouse en gooit haar kleren en toiletspullen in de twee koffers die open op het bed in de logeerkamer liggen. Ze is nog steeds gekleed in de zwarte jurk die ze tijdens het Maxilene evenement droeg en haar hakken klikken hard op de hardhouten vloer. Ze heeft geen woord tegen me gezegd sinds we thuis zijn.

Ondertussen sta ik in gang. Ik wil haar de ruimte geven, maar ik wil niet weglopen. Het enige wat ik kan doen is toekijken hoe mijn vrouw inpakt en mijn hersens pijnigen om te proberen me het gesprek met de vertegenwoordiger van Maxilene te herinneren. Wat heb ik gezegd dat hem ertoe aangezet heeft Monica Shore te verkiezen boven mijn vrouw voor de grootste campagne die het bedrijf ooit heeft mogen lanceren?

Ik had mijn leven erom durven verwedden dat deze campagne naar Brooklyn zou gaan. Toen ik de envelop opende om het nieuwe gezicht van Maxilene aan te kondigen, had ik geen idee dat ik een kaart zou pakken met Monica's naam erop. Wat is er in godsnaam gebeurd? Wat heb ik fout gedaan?

Onze hazewind, Mr. Kibbles, zit bij Brooklyns voeten. Zijn blik gaat heen en weer tussen mij en Brooklyn, die haastig wat kleren opvouwt, maar uiteindelijk haar geduld verliest en ze op een rommelige stapel in de koffer duwt. Ik heb nog niet helemaal

verwerkt wat ze aan het doen is. Natuurlijk *weet* ik wat ze aan het doen is omdat ik haar vanuit de deuropening gadesla, maar het is nog niet helemaal tot me doorgedrongen.

Ze gaat bij me weg.

En...ze neemt onze hond mee.

Mr. Kibbles jankt en sluipt naar me toe voor een klopje op zijn kop. Hij weet ook dat er iets aan de hand is, maar mijn aanraking lijkt hem niet echt te troosten. De woede die van Brooklyn afstraalt, is voelbaar voor zowel mij als de hond. Ik heb haar eerder boos gezien, woedend zelfs, maar niet zoals nu.

Dit is iets heel anders.

‘Alsjeblieft,’ zeg ik zachtjes. ‘Praat tegen me. Zeg iets.’

‘Wat wil je dat ik zeg? Dat ik weet dat je een leugenaar bent? Dezelfde leugenaar die je altijd bent geweest?’ zegt ze met een doodkalm stem. ‘Ik zweer het, Luka, iedere keer als ik je vertrouw, word ik in mijn rug gestoken! *Iedere keer!* Ik kan niet geloven dat ik weer in je gladde praatjes getrapt ben.’

Ze draait zich vol afkeer om. Haar woorden voelen als messteken. ‘Ik zweer dat ik niet weet wat er gebeurd is.’

Terwijl ze haar koffer dichttrist, schreeuwt ze over haar schouder: ‘Je liet me denken dat ik het gezicht van deze campagne zou worden! Je zei dat ze vonden dat ik er perfect voor was, maar ondertussen hebben jij en Monica de hele tijd tegen me samengespannen. Ik kan me niets wreder bedenken.’

‘Dat is niet... ik zweer dat ik met niemand heb samengezwoven.’

‘O nee?’ ze ritst de tweede koffer dicht en draait zich om, om me een boze blik toe te werpen.

Ik wrijf met mijn hand over mijn mond. ‘Luister, ik weet dat het er slecht uitziet...’

Brooklyn lacht sarcastisch. ‘Nee, ik ben er klaar mee naar jou te ‘luisteren’. Ik had dit moeten zien aankomen. Jij bent degene die me vertelde dat het bedrijf in moeilijkheden zat. Daarom heb je Monica een contract aangeboden, toch? Je wist dat Maxilene DRM

kon redden en je dacht dat zij je beste kans was om de campagne te krijgen. Heb je me *überhaupt* gepitcht?’

‘Natuurlijk heb ik dat gedaan,’ blijf ik volhouden. ‘Ik heb harder mijn best gedaan voor jou dan voor wie dan ook.’

‘O, daar ben ik zeker van. En nu kunnen we de resultaten van al je harde werk zien.’

Ze zet de koffers op de grond en rolt ze naar me toe.

‘Het was een vergissing om mijn carrière in jouw handen te leggen, Luka. Ik heb me jarenlang uit de naad gewerkt om ergens te komen en toen kwam jij met al je grote beloften en wist je me ervan te overtuigen dat je ze ook echt wilde nakomen. Maar je houdt je nooit aan je beloftes, of wel? Je speelt al met me sinds de eerste keer dat we elkaar ontmoetten.’

Ik kan mezelf niet eens verdedigen, omdat er een kern van waarheid zit in wat ze zegt. Toen ik Brooklyn jaren geleden voor het eerst zag, beloofde ik haar een modellencontract om haar in bed te krijgen. En nu lijkt het met ons huwelijkscontract alsof ik precies hetzelfde opnieuw heb gedaan.

Ik stap opzij om Brooklyn te laten passeren en kijk hoe ze zich een weg baant door de woonkamer naar de ingang van het appartement. Mr. Kibbles volgt haar en jankt zachtjes.

‘Ik had beter moeten weten dan een Zoric te vertrouwen,’ sist Brooklyn.

Het voelt alsof ze me een klap heeft gegeven. Ik knipper met mijn ogen, stomverbaasd dat ze me net met mijn vader vergeleek. Verachtelijk. Crimineel. Waardeloos. Manipulatief en egoïstisch. Een profiteur. Ze heeft de vergelijking dan misschien niet uitgesproken, maar zo vat ik het wel op.

Mijn vrouw loopt weer langs me en verzamelt de riem, de speeltjes en het eten van Mr. Kibbles uit de keuken. Kon ik haar er maar van overtuigen dat ik de waarheid spreek. Ik dacht echt dat Guy haar zou kiezen en ik heb er echt alles aan gedaan om haar te verkopen als het nieuwe gezicht van Maxilene. Maar waarom zou

ik de moeite doen om te proberen haar vergeving te verdienen en haar te laten blijven? Het is duidelijk dat ze alleen maar geeft om haar carrière. Ik was me daarvan bewust toen we aan dit huwelijk begonnen – het staat zelfs in ons huwelijkscontract – maar het doet nog steeds pijn.

En als zij onze relatie zo makkelijk kan weggooien, zou ik wel gek zijn om me er wel voor in te zetten. Het is duidelijk dat ze geen interesse heeft om hier samen uit te komen als het zo makkelijk voor haar is om het slechtste in mij te geloven; om gewoon weg te lopen van ons huwelijk alsof het niets betekent.

‘Waar ga je naartoe?’ vraag ik, en ik probeer mijn stem neutraal te laten klinken. Ik kijk toe hoe ze de riem aan de halsband van de hond vastmaakt en haar mobiel tevoorschijn haalt om de Uber-app te openen.

‘Mateo woont een paar maanden in LA voor een opdracht. Ik ga naar hem toe omdat ik hier niets meer te zoeken heb.’

Ik had gelijk. Niets wat ik tegen haar zeg zorgt ervoor dat ze van gedachten verandert. Ze gelooft echt dat ik haar kansen expres heb verpest zodat Monica in de schijnwerpers kon staan en ze gelooft dat ik het gedaan heb omdat het enige waar ik waarde aan hecht geld verdienen is, zelfs als dat betekent dat ik andere mensen daarbij kapot maak.

Prima. Ze kan mijn rug op. Ze kunnen allemaal mijn rug op. Als ze zo over me denkt, is deze hele relatie een schijnvertoning geweest. Ik heb zo mijn best gedaan om dit te laten werken, om *ons* te laten werken. Mijn oorspronkelijke motief was inderdaad om mijn reputatie te herstellen, maar gaandeweg veranderde er iets. Ík veranderde. Maar ze gelooft het niet. Ze denkt dat ik net zo slecht ben als mijn vader, een mensenhandelaar die momenteel terechtstaat voor zijn misdaden. Ik haat het als anderen me met hem associëren, maar ik veracht het als mijn vrouw het doet.

Het ergste is dat ik echt geloofde dat Brooklyn en ik het zouden redden.

‘Ik kan niet geloven dat ik om je gaf, terwijl het duidelijk is dat je alleen om jezelf geeft,’ zegt ze, terwijl ze op de knop drukt van de lift die naar het penthouse leidt. ‘Alles wat je ooit hebt gedaan is tegen me liegen.’

Ik voel dat ik mezelf afsluit en mijn zorgen over Brooklyns gevoelens wegduw. Ik heb nog nooit mijn nek voor iemand uitgestoken zoals ik dat voor mijn vrouw heb gedaan. Ik heb nooit genoeg om iemand gegeven om te proberen aan een relatie te werken. Ik heb mezelf nooit voor iemand laten vallen. Weet je waarom niet?

Omdat ik de gedachte niet kon verdragen dat ik precies datgene wat we nu doormaken zou moeten doorstaan.

‘Alles wat ik doe is liegen, hè?’ snauw ik. ‘Nou, dat is wat wij Zorics doen. Je had beter moeten weten.’

Ze werpt me een woedende blik toe. ‘Val dood, Luka.’

De lift piept en de deuren schuiven open.

‘Kom, Kibby,’ zegt ze, terwijl ze aan de hondenriem trekt. Mr. Kibbles drementelt nog steeds voor mijn voeten, maar als Brooklyn haar koffers de liftcabine in rijdt, rent de kleine verrader naar haar toe. Hij gaat op zijn wiebelige achterwerk zitten en kijkt naar haar op met zijn oren naar achteren, verlangend naar aandacht. Hij gaat bij me weg. Ze gaan allebei bij me weg.

Ik kan niet meer nadenken en het voelt alsof ik dit vanaf een afstand zie gebeuren. Er zou een gat kunnen ontstaan en ik zou er nu in kunnen vallen zonder iets te merken. Ik ben gewoon... leeg. Gevoelloos.

Ik ken dit gevoel. Het is een gevoel dat ik als kind vaak had nadat mijn moeder was overleden en mijn vader fysiek in hetzelfde huis was, maar nooit echt aanwezig. Als ik overstuur of eenzaam of bang was, maar ik niemand had om me te vertellen dat het goed zou komen. Een deel van me was dan gewoon niet meer aanwezig.

‘Dag, Luka,’ zegt Brooklyn met een kille blik als de liftdeuren beginnen te sluiten. Iets in me breekt en ik schop tegen de deuren

zodat ze weer openschuiven.

‘Het ging nooit over jou en mij, hè?’ zeg ik beschuldigend.

Ze frons haar wenkbrauwen en even is haar blik minder vastberaden. ‘Wat?’

‘Alles. Elk moment dat we samen hebben doorgebracht. Het was nooit meer dan een manier om je zielige carrière vooruit te helpen.’

‘Zielig?’ roept ze. ‘Ga verdomme aan de kant. Ik ga weg.’

Ik blijf met één voet over de drempel staan, zodat de liftdeuren open blijven. ‘Je was een mislukking toen ik je ontmoette! Je betekende niets. Ik had iedereen kunnen kiezen om mee te trouwen, maar om een reden die ik nog steeds niet begrijp, koos ik jou. Maar je stelt nog steeds niks voor, Brooklyn.’

‘Val dood,’ zegt ze, waarna ze tegen mijn scheenbeen schopt zodat ik mijn voet eindelijk terugtrek. De deuren schuiven weer tergend langzaam dicht.

Ik weet hoe ik haar kan breken en ik ga ervoor.

‘Weet je waarom je niet uitgekozen bent voor de campagne? Het ligt aan je imago. Je bent niet sexy genoeg, Brooklyn. Daarom hebben ze Monica gekozen.’

Ik gedraag me als een monster en ik weet het. Ik zou willen dat ik spijt kon voelen voor wat ik zeg, maar dat kan ik niet. Ik word voortgedreven door de behoefte om mezelf te verdedigen en te beschermen tegen pijn.

Brooklyn drukt op de knop van de liftdeur en grijnst als ze naar me roept: ‘En wiens schuld is dat? Als je mij op de eerste plaats had gezet in plaats van je neukmaatje Monica, had ik misschien een kans gemaakt, maar het heeft altijd om haar gedraaid. Je had beter met Monica Shore kunnen trouwen, dan had je nu misschien deel uitgemaakt van het powerkoppel waar je altijd over droomde.’

De deuren schuiven tegen elkaar en Brooklyn is weg.

Ik hou haar niet tegen, maar haar woorden verscheuren me. Ik ken Monica al jaren en ik heb haar nooit gewild. Vanaf het moment

dat ik Brooklyn echter ontmoette, voelde ik iets anders, iets echts, en dat gevoel is nooit veranderd. Wat we ook hebben meegemaakt, we zijn altijd verbonden gebleven. We waren samen sterker dan apart. En ik weet dat dat gevoel niet eenzijdig is, maar dat zou ik nooit tegen Brooklyn zeggen, want ze zou het tegen me gebruiken.

Ik schop zo hard tegen de gesloten liftdeuren dat mijn been trilt en storm naar de drankkast om een drankje voor mezelf in te schenken. Ik loop naar het balkon om het leeg te drinken en zeg herhaaldelijk tegen mezelf dat het me niets kan schelen, dat ik Brooklyn om te beginnen nooit gewild heb. Ze kan gaan. Ik heb haar niet nodig.

Maar hoe meer ik het mezelf probeer wijs te maken, des te meer dringt de waarheid tot me door.

Ik ben echt een leugenaar.

BROOKLYN

HOOFDSTUK 2

IK BEN ER KLAAR MEE.

Klaar met Luka vertrouwen, klaar met geloven dat het daadwerkelijk kan werken tussen ons, klaar met hopen dat mijn carrière daadwerkelijk van de grond komt als ik andere mensen beslissingen voor me laat nemen. Luka is de reden dat mijn imago in de eerste plaats zo netjes is geworden. Hij probeerde het af te schilderen als een of andere meesterlijke branding-strategie, maar in werkelijkheid was hij gewoon jaloers toen ik mijn werk op de juiste manier deed – toen ik vrij was om mezelf uit te drukken zoals een echte artiest zou moeten.

Nou, die dagen zijn voorbij. Ik ben klaar om het model te worden dat ik altijd al had moeten zijn. ‘Operatie sexy’ is begonnen.

Mateo verwelkomt me in LA met open armen en ik ben zo opgelucht dat ik weer bij hem ben. Op een moment als dit heeft een meisje haar beste vriend nodig. Ik ben niet van plan om lang in LA te blijven – ik ben niet het type dat zich verstopt voor haar problemen en ik heb nog een gebroken huwelijk waar ik iets aan moet doen – maar nu ik hier ben, hebben we een geweldig plan bedacht.

‘Luka kan mijn ronde, stevige kont kussen,’ verklaar ik, terwijl ik een slok champagne neem.

‘Zo mag ik het horen, meid,’ zegt Mateo, en hij heft zijn glas op bij wijze van toast.

Ik ben in Mateo's appartement in West Hollywood. We zitten op de grond en doen ons tegoed aan burgers en frietjes van In-N-Out en een fles roze champagne van tweehonderd dollar waarvan ik weet dat Mateo die bewaarde voor een speciale gelegenheid, maar die hij meteen open knalde zodra ik binnenkwam.

Daar zijn vrienden voor.

'Ik mis deze plek echt,' zeg ik weemoedig tegen hem, terwijl ik de kamer rondkijk.

'Je slaapkamer staat altijd voor je klaar,' zegt Mateo. 'Hoewel Mr. Kibbles lijkt te denken dat je bed zijn persoonlijke slaaphoek is.'

Ik glimlach. Mat en ik hebben jarenlang samen in dit appartement gewoond en de beslissing om terug te verhuizen naar Chicago was een van de moeilijkste van mijn leven. Maar ik deed het voor mijn carrière, en ongeacht hoe de dingen met Luka zijn afgelopen, is de Windy City mijn thuis weer geworden. Maar wie weet, misschien staat er in de toekomst weer een terugkeer naar Los Angeles op de planning.

'Ik ben zo klaar met Luka's leugens,' zeg ik. 'En ik ben er klaar mee dat hij zich zo bemoeit met mijn carrière. Vanaf nu doe ik de dingen op mijn manier.'

'Dat is precies de reden waarom we je sletterig gaan maken, Brookie,' zegt Mateo. 'Vanaf nu is het sexy tijd. Weg met dat nette girl next door-imago.'

'Zeker weten,' stem ik in.

Ik mag er dan het gezicht voor hebben, maar geloof me, ik kan ook een levende natte droom zijn. Mijn man heeft me die kans gewoon nooit gegeven, behalve als het voor een privésessie voor hem was. Hij is de reden waarom mijn imago zo braaf is, en als er ook maar iets van wat hij zei waar is, dan verloor ik de grootste campagne van mijn leven omdat ik niet sexy genoeg overkwam. Dat is niet iets waar ik ooit problemen mee had voor hij de controle nam over mijn carrièrekeuzes.

Ik neem een grote hap van mijn met kaas en gegrilde uien

bedekte friet en kreun zachtjes. Mat heeft altijd commentaar omdat ik ze met een vork eet, maar het is de enige beschaafde manier.

‘Ik weet dat de frietjes lekker zijn, maar je hoeft er geen orgasme van te krijgen,’ zegt hij plagerig.

‘Je hebt saus op je kin,’ zeg ik met een uitgestreken gezicht. Meer hoeft ik niet te zeggen.

Hij veegt de saus weg met een servet, grijpt naar mijn mobiel en opent de kalender-app. ‘Oké, laten we eens wat data op deze kalender zetten. We gaan ervoor zorgen dat je gezien gaat worden in elke club in de stad in je meest sexy jurken en zo veel mogelijk in mijn armen. Weg met dat brave imago!’

We giechelen allebei, maar diep vanbinnen voel ik pijn en verslagenheid over hoe de dingen gelopen zijn. Dat is waarom ik me zo op het veranderen van mijn imago richt en boos op Luka probeer te blijven. Als ik mezelf echt laat nadenken over onze breuk, stort ik misschien wel helemaal in.

Mateo geeft me mijn mobiel terug en ik zie dat hij bezorgd naar me kijkt.

‘Weet je zeker dat het goed gaat, schat?’ vraagt hij zachtjes en ik voel de tranen die ik heb tegengehouden opwellen door de meelevende toon in zijn stem. ‘Ik sta achter al je keuzes, maar ik wil alleen zeker weten dat dit is wat je echt wilt...’

‘Dat is het, Mat. Ik wil dit doen. Beschouw het maar als een noodzakelijke eerste stap in mijn genezingsproces. En als onze stapavondjes Luka jaloers maken, is dat nog beter. Dat verdient hij.’

‘Goed zo, meid,’ zegt Mateo met een grijns.

De volgende dag brengt Mateo me naar de privéstudio van een fotografe die hij goed kent. De studio is gevestigd in een gerenoveerd industrieel gebouw in het historische deel van de binnenstad, met

bakstenen muren, gietijzeren lampen en veel kamerhoge ramen die een geweldig natuurlijk licht binnenlaten.

‘Het is hier prachtig,’ fluister ik als we de indrukwekkende ruimte binnenstappen.

Naast mijn publieke optredens hebben we besloten dat we mijn sexappeal terug gaan brengen met een aantal nieuwe foto-shoots terwijl ik hier ben. Ik ga ook proberen een paar kleinere opdrachten te bemachtigen om de tijd te vullen en mijn nieuwe en verbeterde portfolio op te krikken. Operatie sexy is in volle gang. Ik laat mijn brave imago achter me zonder een greintje spijt.

‘Ik hoop dat jullie honger hebben!’ zegt Jasper bij wijze van begroeting. Ze leidt ons naar een lange tafel, die gemaakt is van een massieve boomstam en in de hoek van de studio staat. Er liggen fluwelen kussens rond de tafel om op te zitten en Jasper heeft ijskoffie en heerlijke donuts voor ons klaargezet. Ze heeft veel energie, een artistieke bril en een outfit die veel op de overall van een monteur lijkt. Ik mag haar wel.

‘Ik heb een paar foto’s meegenomen ter inspiratie,’ zegt Mateo tegen de fotografe.

Terwijl we het ons gemakkelijk maken met onze snacks, haalt Mateo de zwart-witfoto’s tevoorschijn van de luxueuze hotelshoot die we samen in Chicago gedaan hebben. Jasper schuift er een paar dichterbij, bestudeert elke hoek en uitdrukking en wijst op elke handplaatsing waardoor de foto’s er zo openlijk seksueel uitzien. Ik voel me meteen op mijn gemak bij haar en ben onder de indruk van haar scherpe, artistieke blik. We praten over de zwoele blik in mijn ogen, de pruillip die ik maak en hoe zelfverzekerd ik eruitzie. Ik ben het ermee eens dat ik niet aarzelde om met mijn lichaam te pronken in die string bikini.

‘Dat was een van de meest sexy shoots die ik ooit heb gedaan,’ zeg ik tegen haar. ‘Ik vind het resultaat geweldig.’

Jasper knikt en gebaart naar de visagist dat hij ook naar de foto’s moet komen kijken. ‘We gaan een shoot samenstellen die

nog beter is,' verzekert Jasper me.

'Ik vind deze look echt geweldig,' zegt Mateo, terwijl hij op een van de foto's tikt. 'We moeten Brooklyn nu ook zoiets laten doen. Laat haar haar geweldige lichaam uitspreiden op de trap.'

Er staan hier een drie verdiepingen tellende metalen trap en een gietijzeren wenteltrap. Voor mijn shoot kies ik voor de wenteltrap, dan kan ik de paal in het midden met net zoveel liefde vasthouden als een stripper haar paal vasthoudt, terwijl ik mijn lichaam zo buig en krom dat het de contour van de leuning volgt.

Jasper speelt met de belichting en geeft een paar algemene suggesties, en dan ga ik naar een achterkamer voor mijn haar, make-up en outfit. Ik probeer niet aan Luka te denken terwijl ik opgedoft word, maar dat is moeilijk. Ik weet dat hij dingen zei die hij niet meende om me te kwetsen, maar daar is hij in geslaagd. Het is onmogelijk om zijn harde woorden te vergeten.

'Ben je bijna klaar voor deze shoot?'

Mateo komt binnen en ziet er geweldig uit; zijn donkere ogen zijn omlijnd met dikke zwarte eyeliner. Ik moet jaloers gekeken hebben, want hij wuift de visagist weg, pakt een paar eyeliners, tilt mijn kin op en legt de laatste hand aan mijn ogen.

'Dus, die lekkere echtgenoot van je komt dit feestje niet verstoren, toch?' vraagt hij. 'Hij heeft de slechte gewoonte om dat te doen.'

Ik maak een geluid dat aangeeft dat dat niet gaat gebeuren. Ik heb hem niet meer gesproken sinds ik een paar dagen geleden het penthouse uitliep. Het is onmogelijk dat hij weet waar ik nu ben.

Mateo zet een stap achteruit, trekt een perfecte wenkbrauw op en werpt me een bedenkelijke blik toe. 'Je denkt echt dat hij met Monica Shore naar bed gaat, hè?'

Toen we gisterenavond champagne dronken, reageerde ik me af door met Mateo te delen waarom ik denk dat Monica de opdracht heeft gekregen in plaats van ik. Nu klinken die vermoedens kleinzielig en ik schaam me dat ik ze hardop heb uitgesproken, maar dat weerhoudt mijn hersenen er niet van om er steeds weer

aan te denken. Ik kan geen andere reden bedenken waarom de campagne niet naar mij is gegaan, ongeacht wat Luka zei.

Ik haal mijn schouders op.

‘Niet bewegen!’

Ik rol bijna met mijn ogen, maar hou me in als een professioneel model. Bij Mateo zijn geeft me een goed gevoel, maar ik blijf maar denken aan die vreselijke ruzie met Luka en Monica’s zelfvoldane gezicht toen haar naam werd genoemd voor de campagne van Maxilene. Verder kan ik de totale schok en teleurstelling die ik op dat moment voelde niet van me afschudden.

‘Ik denk eerlijk gezegd dat hij niet met haar naar bed gaat,’ mompelt Mateo. Hij leunt achterover en knikt goedkeurend terwijl hij mijn haar en make-up beoordeelt. ‘Ik heb gezien hoe hij naar je kijkt, Brookie. Diep vanbinnen is hij helemaal bezeten van je. Een man die zich zo voelt, kan hem niet voor iemand anders omhoog krijgen.’

‘Luka Zoric heeft er nog nooit in zijn leven problemen mee gehad om hem omhoog te krijgen en hij laat zich nu vast niet tegenhouden door iets kleins als een huwelijk of valse loyaliteit,’ spot ik.

‘Ik hou van je, maar je hebt het mis.’ Mateo steekt zijn hand uit en ik pak hem, zodat hij me omhoog kan trekken uit mijn stoel. ‘Oké. Je bent klaar om de camera op te winden, trut. Laten we dit afhandelen zodat we een paar drankjes kunnen gaan drinken.’

‘Je bedoelt dat je wilt gaan stappen.’ Ik pers mijn lippen op elkaar.

‘Ja, ik wil gaan stappen. God, wat ben jij lastig. Kom op.’ De fotoshoot begint met mij gedrapeerd over de wenteltrap, precies zoals ik me had voorgesteld.

‘Wil je dat ik een paar topless foto’s van je maak?’ vraagt Jasper. ‘Het hoeft natuurlijk niet. Ik wil dat je doet waar jij je goed bij voelt.’

Mateo kijkt toe vanaf de achterkant van de studio. Hij haalt

zijn schouders op. 'Waarom niet?'

'Ja, waarom niet,' stem ik in, en ik trek de zwarte demi bh die ik draag uit.

Ze laat hem me aan één vinger vasthouden terwijl ik naar voren leun met mijn borsten volledig in beeld. Jasper maakt verschillende foto's waarop ik topless ben en dan een paar waar ik mijn armen strategisch over mijn borsten leg. Een foto waar ik op mijn knieën zit en over mijn schouder kijk. Een foto waar ik opgekruld lig. Een foto waar ik over de reling leun.

Ik trek een bodycon jurkje aan en we maken een paar foto's waarop ik tegen de bakstenen muur leun, met de lampen boven me die als sterretjes op me neerstralen. Mateo voegt zich bij me voor een paar foto's. Hij heeft natuurlijk geen shirt aan en doet er alles aan om de shoot zo sexy mogelijk te maken.

Vervolgens word ik gefotografeerd op een fluwelen loungebank en daarna tegen de enorme ramen. Terwijl ik mijn lichaam tegen het koele glas druk en uitkijk over de stad, moet ik denken aan de keer dat ik op deze manier in het penthouse poseerde voor Luka's plezier. Met mijn blote kont naar hem toegedraaid had ik mijn naakte lichaam tegen het raam gedrukt zodat iedereen die langsliep het kon zien.

Mijn hart knijpt pijnlijk samen en ik dwing mezelf aan iets anders te denken. Dat was slechts één kort moment in een relatie vol bedrog en gebroken beloftes. Zo doe ik het niet langer. Zodra ik alles heb uitgezocht, zoals waar ik naartoe verhuis en naar welk modellenbureau ik het beste kan overstappen, maak ik me los van Luka en begin ik opnieuw.

Ik krijg een brok in mijn keel. Ik had nooit gedacht dat mijn huwelijk zo snel voorbij zou zijn.

Ik durf te wedden dat het hem niets kan schelen dat ik weg ben.

We ronden de shoot af en ik trek mijn eigen kleren weer aan. Ik heb vandaag gekozen voor een strak wit jurkje, dat bijna licht lijkt te geven tegen mijn olijkleurige huid, en ik heb een laagje

wijnrode lippenstift opgedaan als finishing touch. Het begint net donker te worden als we in een Uber stappen.

‘Nou, wat vond je ervan?’ vraagt Mateo, en hij kijkt me afwachtingsvol aan.

‘Jasper is geweldig. Het was zo... bevrijdend om mijn lichaam op die manier te kunnen gebruiken.’

De chauffeur van de Uber kijkt met opgetrokken wenkbrauwen naar ons via de achteruitkijkspiegel. Hij kijkt al naar me sinds ik ben ingestapt, alsof hij me herkent. Wat goed zou kunnen.

‘We hebben echt een paar prachtige foto’s voor mijn portfolio,’ voeg ik er snel aan toe, maar ik weet niet zeker of dat nu echt beter klinkt. Niet dat het me iets kan schelen wat anderen denken.

Ik doe mijn AirPods in en luister naar muziek terwijl we een tijdje in een file staan. Uiteindelijk stoppen we voor een club die nog niet zo lang geleden geopend is in Melrose Avenue. De rij om binnen te komen loopt door tot de hoek van de straat – niet dat Mateo en ik erin hoeven te gaan staan – en een paar paparazzi staan op de stoep te wachten met hun camera’s in de aanslag. Mateo grijnst naar me.

‘Ben je er klaar voor?’ vraagt hij.

Ik zet een filmsterrenzonnebril op, waarvan ik heel goed weet dat hij alleen maar meer aandacht op me gaat vestigen, en zeg: ‘We gaan ervoor.’

We stappen uit de auto en worden onmiddellijk omsingeld.

‘Brooklyn! Brooklyn Zoric, kijk deze kant op!’

Mateo slaat zijn arm om mijn schouders en trekt me tegen hem aan, waarna hij zijn lippen op mijn voorhoofd drukt. Het is zowel een beschermende zet als een verklaring.

Ik grijns als ik me Luka’s gezicht voorstel als deze beelden binnen een paar minuten overal op social media en op alle roddelkanalen te zien zijn.

Jammer dan.

Want ik ben nog maar net begonnen.